

Simon Štebe, *Berlin*, 2024

Primož Trček, *Niti časa*, 2025

Na razstavi *Štiri* sodeluje 23 članov Fotokluba Ljubljana: Barbara Gamberger, Barbara Gregurič Silič, Željko Gudžulić, Tisa Gudžulić, Nejc Ilenič, Miroslav Ilić, Aleš Klabus, Janez Korošin, Sergej Maršnjak, Drago Metljak, Janez Kukec Mezek, Klemen Kunaver, Silva Predalič, Alja Pregl, Tatjana Pregl Kobe, Stanislav Sivec, Maja Špendal, Simon Štebe, Primož Trček, Matija Urbas, Tomaž Velechovsky, Marjan Verč in Virginia Vrecl.

Spletna stran <https://fotoklub-ljubljana.si/>

Dogodek se fotografira in/ali snema zaradi dokumentiranja in arhiviranja, posredovanja spominskih fotografij ali posnetkov udeležencem, objav v Krkinih internih medijih, informiranja javnosti v eksternih medijih in na družbenih omrežjih. Prisotnost na dogodku pomeni, da se strinjate z objavo fotografij v tiskanih in elektronskih medijih. Če ne želite biti fotografirani in/ali snemani, organizatorja na to opozorite pred začetkom dogodka in upoštevajte njegova navodila. Več o upravljavcu, svojih pravicah in Krkini politiki varstva osebnih podatkov lahko preberete na www.krka.si. Za vaše fotografije, videoposnetke in zvočne posnetke, ki bodo nastali v sklopu dogodka, in za vsa besedila, v katerih bo omenjena Krka in/ali njeni zaposleni, morate pred objavo v tiskanih in elektronskih medijih (tako v reklamne kot zasebne in druge namene) pridobiti pisno dovoljenje Službe za odnose z javnostmi (public.relations@krka.biz).

Kulturno umetniško društvo KRKA @kudkrka

Ogled razstave je možen od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa po predhodnem dogovoru z receptorji (01 475 11 01).

Novo mesto
Galerija Krka
Šmarješka cesta 6
Novo mesto

Ljubljana
Galerija Krka
Dunajska cesta 65
Ljubljana

kudKRKA

Galerija KRKA Ljubljana

443. razstava

Alja Pregl, *Nowadays reality*, 2008–2022

Fotoklub Ljubljana

Razstavo bomo odprli v četrtek, 3. septembra 2026, ob 19. uri.
Na ogled bo do 13. oktobra.

Vas in vaše prijatelje vabimo, da se nam pridružite.

ŠTIRI

Sporočila, ki jih puščamo za seboj v svetu, so raznolika. Kaj vse predstavlja število štiri in kaj vse pomeni? Kje je bilo mogoče iskati navdih za fotografije na to temo? Število štiri je univerzalni simbol materialnega sveta, stabilnosti, reda in zemeljske resničnosti. Ključni vidiki in področja, ki so pri simboliki tega števila najbolj izpostavljeni, predstavljajo temelj naravnega in zemeljskega reda. Število štiri zaokroža in določa naš prostor, čas in naravne cikle na Zemlji: štiri letne čase, štiri strani neba, štiri osnovne elemente in štiri lunine mene. Kaj še? Osnovna ideja razstave *Štiri* Fotokluba Ljubljana je bila, da bi izbrali fotografije na temo štirih letnih časov, ki pa se je pokazala za preozko postavljeno. Izbira štirih fotografij, ki v vsakem letnem času simbolično predstavljajo drugačno zgodbo, je bila neizvedljiva. Zimske posnetke s snegom bi lahko iskali večinoma le v svojih zelo starih arhivih ali pa bi jih imeli srečniki, ki jim jih je morda v začetku leta uspelo ujeti kje v tujini. Vsekakor pa ni bilo skoraj nobene možnosti, da bi iste motive ujeli v kadre z vsemi nekoč tako izrazitimi značilnostmi letnih časov. Prav zato je bila raznolikost odziva na izziv toliko bolj prese- netljiva.

Edini, ki se predstavlja z analogno zbirko *Istrski fragmenti*, je mojster in starosta slovenske črno-bele fotografije Janez Korošin, ki je kljub dopolnjenim devetdesetim letom v Fotoklubu Ljubljana še vedno aktiven.

Alja Pregl je na seriji fotografij *Nowadays reality* dramatično prikazala štiri pomembna življenjska obdobja vojaka, kar iz zaporedja fotografij zgolj slutimo – v materinem telesu, preden je rojen,

v uniformi, boju in po smrti pod zemljo, ki jo zaznamujejo beli križi. V verjetno najmočnejši izpovedni seriji fotografij *Berlin* je Simon Štebe za- objel preteklost in sedanost: berlinski televizijski stolp, ki je s svojimi 368 metri najvišja zgradba v Nemčiji, pogled na železna vrata z napisom Arbeit macht frei (Delo osvobaja), cinično nameš- čen nad vhode nacističnih taborišč, kakršno je danes Berlinu najbližje spominsko območje Sach- senhausen, ter današnji utrip mesta s spominom na nekdanji Berlinski zid. Črno-bela serija *The soul of Duša* Barbare Gamberger z globoko vizualno občutljivostjo raziskuje prepletanje med človeško notranjostjo in zunanjim izrazom: z unikatno esenco in čustveno globino žensko dušo kaže skozi nasilje, bolečino, ranljivost in soočenje z vsem tem. Na črno-beli seriji *Meja med mano in svetom* Tise Gudžulić zavese predstavljajo krhko linijo med absolutno ranljivostjo in navideznim zavetjem, so kot tančica, ki skriva identiteto ženske in njeno stisko pred radovednimi pogledi. Nejc Ilenič na seriji fotografij *Sam med ljudmi* predstavlja različne strukture in vzorce poslopij in sten, s čimer paradoksalno poudarja samost človeka. Serija fotografij *Pustni dan v Benetkah* Željka Gudžulića ne prikazuje (le) mask, ki so priljubljen fotografski motiv, temveč poleg Mosta vzdihljajev in daljavi in čolna v morskem kanalu še mimobežne motive, ki med karnevalom niso v ospredju. Na njegovi sub- tilni fotografiji *Štirje osamelci v megli* med opustelo zemljo in z meglicami skoraj povsem prekrito nebo pa so ujeta štiri osamljena ogolela drevesa.

Črno-bela serija *Stopnice* Draga Metljaka kaže različne poglede, oblike in osvetlitve stopnišč, samostojna barvna fotografija *Fažana* pa tablico s številko 4 na razpadajoči fasadi. Dramatično temna črno-bela serija *Urbane sence* Aleša Klabusa

s štirimi nenavadnimi posnetki senc učinkuje nadrealistično, le droben bel detajl na tleh kaže, da so vse fotografije druga za drugo nastale na istem mestu. Naslov črno-bele serije *Niti časa* Primoža Trčka je hkrati simboličen in realističen, saj ima na fotografijah glavno vlogo nit v rokah starejše ženske, ki s svojo pojavo in gestami aludi- ra tudi na minevanje časa.

Klemen Kunaver je v natančne kompozicije barvno zamolklih tihožitij v seriji fotografij *Sta- rožitja* premišljeno razpostavil predmete (v vsaki fotografiji izstopajo štirje) tako, da so dobili nove, skrivnostne pomen. Spogledovanje z geometrijo, realizmom in živimi barvami predstavlja serija *Pisana okna* Marjana Verča, ki je z rumeno vrečko seriji dodal še kanček humorja. Na njegovi črno- -beli fotografiji *Slovo kozolcev* v opusteli pokrajini dominantno izstopajo štirje križi, ostanki kozolca. Barbara Gregurič Silič predstavlja eno svojih naj- bolj znanih fotografij *Girls from Villa Emo*, v barvni seriji *LJ mojstri rokodelci* pa njihove roke pri različnih opravilih, pri čemer s prepoznavno estetiko raziskuje stičišča med sodobno in doku- mentarno fotografijo. Janez Kukec Mezek na črno- -beli seriji *Pričakovanje* s pretanjeno igro svetlobe upodablja golo nosečnico v različnih obdobjih.

Silva Predalič na seriji *Barve zemlje* ne prikazuje le raznolikosti zemeljskih barv, temveč tudi značilne strukture, ujete v naravi, na fotografiji *Valovi zem- lje* pa njena virtuozna podoba stopnjuje pogled na barvne odtenke različnih pridelkov. Matija Urbas predstavlja barvno usklajeno serijo *Kombinacija*, na kateri kompozicijsko uravnoteženo prikazuje isti motiv visečega lesenega mosta z vedno drugo kompozicijo štirih pohodnikov. Tomaž Velechov- sky v seriji *Zima* predstavlja nenavadne motive

bele zime v snegu in megli, kjer gosta meglena odeja na vekah, vajenih na izostritev lepote, plava v glasbi neznanih harmonij. Po drugi strani daleč od beline zime Tatjana Pregl Kobe na eni foto- grafiji *Štirje pojmi* minimalistično kaže podobo poletja: globino, temo, svetlobo, nebo. Stanislav Sivec se na barvni fotografiji *Hribi* izraža kot kolorist z občutkom za izraznost barv in kot avtor usklajevanja zgoščenosti, prosojnosti in medseboj- nih razmerij. Barvno in kompozicijsko različne so tudi vsebinsko pestre fotografije serije *Prometne poti* Virginie Vrecl, s katerimi nakazuje možnost raznovrstnih potovanj v neznano.

Maja Špendal se je po eni strani v seriji *Barve časa* odločila za živobarvne abstraktne strukture, ki se z različnimi odtisi belin estetsko dopolnjujejo, samostojna realistična rdeča fotografija fasade s cevmi, fotografiranimi tako, da oblike izpisujejo številko 4, pa je minimalistična, kot je tudi naslov 4. Na palimpsestno zasnovani in na prvi pogled irealni seriji *Spomini ribiških čolnov* Miroslava Iliča so spomini vkomponirani v novo, domala nerealistično podobo in se v njej opazno odražajo. Samostojna fotografija *Modra vrata* Sergeja Maršnjaka kaže štiri modra vrata v uravnoteženi kompoziciji, v skrajno humorni seriji fotografij *Bu!* pa tri živalske motive duhovito nadgradi s podobo reliefa na steni.

Na izziv s serijo štirih fotografij, ki skupaj tvorijo celotno zgodbo, ali z eno fotografijo, ki predstavlja simboliko števila štiri, na razstavi sodeluje 23 avtorjev z 21 serijami in devetimi posameznimi fotografijami, skupaj pa je razstavljenih 93 foto- grafij raznovrstnih sledi življenja.

Tatjana PREGL KOBE

Stanislav Sivec, *Hribi*, 2022
Silva Predalič, *Valovi zemlje*, 2017

Drago Metljak, *Fažana*, 2026
Sergej Maršnjak, *Modra vrata*, 2025